

Yeni Cumhurbaşkanı, Müslümanların Cumhurbaşkanı Olamaz!

28 Ağustos Salı günü yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin üçüncü turunda, gerekli salt çoğunluğu 339 oy ile geçen Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Abdullah Gül, Türkiye Cumhuriyeti'nin 11. Cumhurbaşkanı oldu.

Hatırlanacağı gibi, 24 Nisan 2007'de Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanlığına aday gösterilmesi ile başlayan süreç, 27 Nisan'da ana muhâlefet partisinin bu seçimi Anayasa Mahkemesi'ne taşıyarak Türkiye Cumhuriyeti tarihi boyunca ilk kez bir Cumhurbaşkanlığı seçimini mahkemelik hale getirmesi ve yine aynı günün gecesi, Genelkurmay Başkanlığı'nın internet sitesinde yayınlanan e-muhtıra ve hemen ardından ertesi gün, 28 Nisan'da Hükümet'in buna sert bir karşılık vermesi ile krize dönüşmüş ve bu kriz, Anayasa Mahkemesi'nin 367 şartını onaylaması nedeniyle, Hükümet'in 22 Temmuz'da erken seçim kararı alması ile sonuçlanmıştı. Kriz öncesinde ve sonrasındaki gelişmeler ve yapılan seçimler sonrasında yaşanan süreç, bilinen bir gerçeği, daha net bir gözlem ile görme fırsatı tanımıştır. Bu gerçek; Türkiye'nin Sömürgeci devletlerin çatışma sahalarından biri olduğu ve bu krizin, bu Sömürgeci devletlerin yerli işbirlikçileri arasında yaşandığıdır. Kriz olarak tanımlanan bu çatışma süresince, her iki taraf da ellerindeki kozları son ana kadar birbirlerine karşı kullanmışlar, nihâyetinde Gül'ün Cumhurbaşkanı olması gibi bir netice çıkmıştır. Bundan sonra da çekişmeler sürecektir. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez, -tüm Batılı büyükelçilikler hazır bulunduğu halde- Genelkurmay Başkanı ile kuvvet komutanlarının, Silahlı Kuvvetlerin Başkomutanı sıfatı sahip yeni Cumhurbaşkanı'nın yemin törenine katılmamış olması, Cumhurbaşkanlığı devir-teslim töreninin basına kapalı ve 10 dakikadan kısa bir sürede gerçekleştirilmiş olması, Gül'ün hanımının başörtüsü üzerinden tartışmaların sürmesi, Ordu'nun geleneksel 30 Ağustos resepsiyonuna Gül'ün eşli dâvet edilip edilmemesi... krizin ve çatışmanın sona erdiği anlamına gelmemektedir.

Zira krizin kaynağı, Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin sorunsuz gerçekleştirilip yeni Cumhurbaşkanı'nın seçilmesi değil, tam aksine Sömürgeci güçler arasında, yerli işbirlikçileri üzerinden süregelen çatışmanın varlığıdır. Amerika ve İngiltere olarak adını koyabileceğimiz bu Sömürgeci güçler, aynı ideolojiyi, Laik-Demokratik Kapitalist ideolojiyi benimsedikleri halde, bu çatışma gerek ulusal ve küresel çıkarları, gerekse ideolojilerini farklı yorumlamaları bakımından ortaya çıkmaktadır. Meselâ; hem Amerika hem de Avrupa [İngiltere] Laiktir, ancak Amerikan Laikliği, devlet bazlı değil toplum bazlıdır, yani devletin laik olması, yöneticilerinin dindar olmasını umursamaz, sadece dinin devlet işlerine müdâhale edip etmediğine bakar. Bunun için Amerika, laik bir devlet olduğu halde, lideri Bush dindardır. İngiliz Laikliği ise, tam tersine toplum bazlıdan ziyâde devlet bazlıdır, yani dindarlık gibi ferdi şekilde de olsa, devlet içerisinde dinin varlığını kabul etmez. Bunun için Genelkurmay Başkanı, -âdeten- 29 Ağustos'da yayınlaması gereken 30 Ağustos mesajını, Cumhurbaşkanlığı seçiminin son turunda bir gün önce 27 Ağustos'ta yayınlayıp İngiliz-tipi demokratik-laik Cumhuriyet yapılanmasının ve ilkelerinin, Amerikan-tipine dönüştürülmeye çalışılmasını "sinsi plânlar" olarak tanımlamıştır. Bunun için yeni Cumhurbaşkanı Abdullah Gül; sürekli bir biçimde Cumhuriyet, Laiklik, demokrasi, uzlaşma gibi Sömürgecilik mefhumlarını vurgulamaktadır. Gül'ün seçim öncesindeki açıklamaları, Meclis'teki yemin metni ve yaptığı uzun konuşma, Mustafa Kemâl'in kabrini ziyâreti sırasında sözleri, hep bu mefhumlardan ibârettir.

Dolayısıyla kamuoyunda ve bilhassa dış basında yansıtıldığı gibi, yeni Hükümetin veya yeni Cumhurbaşkanı'nın, hümanist bakışlarına paralel soyut ibâdetler ve ahlâkî ilkeler dışında, İslâm ile hiçbir alâkası yoktur. Gül'ün hanımının başörtüsü üzerindeki tartışmaların da İslâm ile hiçbir alâkası yoktur. Bilakis Amerikan ve İngiliz laiklikleri arasındaki farktan kaynaklanan bir tartışmadır bu. Zaten AKP İslâmî bir hareket olmadığı gibi, Erdoğan'ın defalarca kez vurguladığı gibi, AKP din eksenli yani İslâm eksenli bir parti de değildir. Bilakis kendi resmî belgelerinde geçtiği gibi AKP; laik, özgürlükçü, liberal ve "yeni" muhafazakâr demokrat bir kapitalist partidir.

Ey Müslümanlar!

Size birileri gelip “Evet, sizler Müslümansınız ve İslâm’a inanıyorsunuz ama, bizim dînimiz de güzel, gelin İslâm ile birlikte hristiyanlığı yahut başka bir dîni de kabul edin” deseler, İslâm’ın yanına başka bir dîn koyar mısınız? Bir kimse yarı Türk, yarı Kürt olabilir, ama yarı Müslüman, yarı Hristiyan olamaz. O halde nasıl olur da bu İslâm-dışı Laik rejimi kabul edebilirsiniz? İngiliz Laikliği ne kadar azgın ve tehlikeli ise, Amerikan laikliği de o kadar sinsi ve tehlikelidir. Amerika ne kadar Kâfirse, İngiltere de o kadar Kâfirdir. İslâm ve Müslümanlar açısından, genel mânâda, Amerika ve İngiltere arasında fark olmadığı gibi, onların politikaları ve yorumları arasında da fark yoktur. Kapitalist ideoloji ve ondan kaynaklanan bütün fikirler, hükümler, ilkeler, yasalar ve partiler bâtıldır. İslâm nazarında zerre miktarı değeri yoktur.

Onun için Abdullah Gül’ün Cumhurbaşkanı olması, İslâm ve Müslümanlar için bir zafer ve mutluluk değildir. Bilakis bu, Amerika’nın sevinci ve mutluluğudur. Nitekim Amerikan Başkanı Bush, Gül’ün Cumhurbaşkanı olmasından sonra, hemen telefona sarılıp dostunu, başarısından ötürü kutlamıştır. Yarın Hilâfet Devleti kurulduğu zaman da Bush Halifeyi telefonla arayıp tebrik eder mi hiç? Bilakis korku ve zillet dolu, öfke ve nefret yüklü bir açıklama yapar.

Müslümanların topraklarını Irak’ta ve Afganistan’da işgâl eden, tüm İslâm topraklarına gözünü diken, evlatlarını katleden, servetlerini talan eden, İslâm’a ve Müslümanlara düşmanlığa dayalı bir politika izleyen Amerika’nın ve başkanının tebrikine, onun gibi olanlardan, onun için çalışandan, ona dost ve müttefik olandan başka kim mazhâr olabilir?

Ey Müslümanlar!

Bu devlet sizin devletiniz değildir, sizin devletiniz ancak ve sadece İslâm ile yöneten Râşidî Hilâfet Devleti’dir. Bu Cumhuriyet sizin Cumhuriyetiniz değildir, bilakis Batı’nın ve işbirlikçilerinin Cumhuriyetidir. Bu Cumhurbaşkanı sizin Cumhurbaşkanınız değildir, bilakis onların Cumhurbaşkanısıdır. Bu Hükümet de öyledir, bu partiler de öyledir, bu medya da öyledir. Ülkeyi ahtapot gibi saranlar, bu Ümmet’ten değildir, bu Ümmet de onlardan değildir. Ümmet’ten olanlar ancak, bu Ümmet’in dînini dîn edinenler, onun ideolojisini ideoloji edinenler, onun hadâratını hadârat edinenler ve düşmanlarını düşman edinenlerdir.

Son olarak; yeni Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül’e sesleniyoruz: Oturduğunuz o koltuk, Müslümanların koruyucu kalkını olan Hilâfet’i kaldıranların koltuğudur. Çıktığınız o köşk, İslâm’ın ve Müslümanların aleyhinde nice kararlar alınmış bir karargâhtır. Biliyorsunuz ki gittiğiniz yol yol değildir. İslâm ile alâkası yoktur. Allah’ı râzı etmemekte, bilakis aleyhinize öfkelenilmektedir. Makam hoşunuza gidiyorsa, hatırlayınız ki Allah katındaki makamlar daha üstündür. Köşkün rakımı hoşunuza gidiyorsa, hatırlayınız ki Cehennem’deki tepelerin rakımları daha yüksektir. Amerika gözünüzde büyüyorsa, hatırlayınız ki Allah en büyüktür. Umulur ki akledersiniz.

“İçlerinden bir

topluluk: ‘Allah’ın helâk edeceği yahut şiddetli bir azâb ile azâb edeceği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?’ dedi. (Öğüt verenler) ‘Rabbimize mazeret beyan edelim diye bir de sakınırlar ümidiyle (öğüt veriyoruz)’ dediler.” [el-A’râf 164]

Hizb-ut Tahrir
Türkiye Vilâyeti

H. 18 Şa’bân 1428
M. 31 Ağustos 2007